

Grant Thornton

SKAT

Grant Thornton
Statsautoriseret
Revisionspartnerselskab

Stockholmsgade 45
2100 København Ø
CVR-nr. 34209936

T (+45) 33 110 220
F (+45) 33 110 520

www.grantthornton.dk

Karsten.gianelli@dk.gt.com
Direkte +45 35 27 52 57

7. april 2016

Udkast – Styresignal – Skærpelse af praksis – Fradrag efter kursgevinstlovens § 14, stk. 1.

SKAT har den 18. marts 2016 udsendt ovennævnte udkast til styresignal.

På vegne af Grant Thornton Statsautoriseret Revisionspartnerselskab har vi nedenfor anført vores kommentarer til udkastet.

1. Generel kommentar

SKAT lægger med udkastet til styresignalet op til en indskrænkning af fradragsretten for tab på fordringer, som ikke følger af praksis og som forudsætter en lovhjemmel, som efter vores opfattelse ikke findes. Grant Thornton vil derfor indledningsvis opfordre til, at SKAT ophører med sådanne forsøg på at ”lovgive” uden om Folketinget.

Det er fastslået i styresignalet SKM2012.280.SKAT, at styresignaler fastlægger gældende praksis og således tjener som vejledning for såvel borgerne som SKAT's medarbejdere. Det fastslås videre, at styresignaler, som ændrer eller præciserer praksis, skal suppleres med en kommentarer, hvori der redegøres for den juridiske baggrund for den ændrede eller præciserede praksis.

Det må herefter - og i øvrigt efter almindelige forvaltningsretlige principper – antages, at SKAT ved så væsentlige skærper af fortolkningen af reglerne om fradrag for tab på fordringer efter kursgevinstlovens § 14 som udkastet til styresignal lægger op til, som minimum skal anføre både en begrundelse og en klar hjemmel for disse skærper. Der er

ikke for nogen af de praksisskærper, som udkastet til styresignal beskriver, anført nogen begrundelse eller nogen angivelse af hjemmel til de anførte fortolkninger.

I den sammenhæng bemærkes, at henvisninger til afgørelser fra Skatterådet uden en redegørelse for den juridiske baggrund for den skærpede praksis i alle tilfælde ikke er tilstrækkelig, også fordi en entydig begrundelse og hjemmel for den skærpede praksis ikke er anført i nogen de afgørelser, som er anført i udkastet til styresignal.

Sammenfattende er det vores vurdering, at de praksisskærper, som udkastet til styresignal lægger op til, helt savner hjemmel. Den fortolkning af reglerne om fradrag for tab på fordringer efter kursgevinstlovens § 14, som udkastet til styresignal lægger op til, kan således ikke støttes på gældende lovgivning. Styresignalet bør således efter vores vurdering ikke udsendes i den foreliggende form.

2. Tab i forbindelse med forudbetalinger

SKAT anfører i udkastet, at Skatterådet i SKM2016.134 og SKM2016.135 har fastslået, at der eksisterer en praksis, hvorefter fysiske personer har ret til fradrag efter kursgevinstlovens § 14, stk. 1, for tab på forudbetalinger.

SKAT anfører videre, at sådanne tab på forudbetalinger efter udsendelsen af styresignalet ikke er fradragsberettigede, da de ikke anses som tab, der er omfattet af kursgevinstloven, men nogen begrundelse eller angivelse af hjemmel til dette synspunkt er ikke anført.

I den forbindelse bemærkes videre, at det i indstillingen i begge de anførte Skatterådsafgørelser gøres gældende, at en fordring, som fra starten er en fordring på en naturalieydelse på dette tidspunkt slet ikke omfattes af kursgevinstloven, men derimod af statsskattelovens § 5, så forbliver fordringen omfattet af statsskatteloven selv der ikke sker levering. Dette synspunkt modsiges dog i nogen grad senere i indstillingen, idet det her lægges til grund, at der bliver tale om en fordring på penge på det tidspunkt, hvor aftalen misligholdes af medkontrahenten, jf. nedenfor.

Synspunktet kan endvidere heller ikke finde støtte i hverken lovtekst eller forarbejder til kursgevinstlovens § 14. SKAT påberåber sig i stedet to Højesteretsdomme, som dog efter vores opfattelse slet ikke kan tages til indtægt for dette synspunkt.

- I SKM2013.779 fandt Højesteret, at et tilkendt erstatningsbeløb måtte anses som en skattepligtig salgssum for aktier. Højesteret tog imidlertid ikke stilling til den skattemæssige behandling af et eventuelt efterfølgende tab på fordringen på erstatningsbeløbet.
- I SKM2009.318 nåede Højesteret tilsvarende frem til, at en transport af en fordring skulle indgå i en avanceopgørelse ved salg af aktier. Højesteret lagde dog til grund, at fordringen var omfattet af kursgevinstloven, men fandt så ikke, at den pågældende skatteyder havde dokumenteret, at der var lidt noget tab herpå.

I indstillingerne i de pågældende Skatterådsafgørelser gøres endvidere gældende, at fordringerne ved stiftelsen ikke omfattes af kursgevinstloven, da der ikke er tale om fordringer på penge, men om fordringer på ydelser, og at der først bliver tale om fordringer på penge på det tidspunkt, hvor medkontrahenten misligholder aftalen og kreditor dermed får et erstatningskrav på penge, og at fordringen på dette tidspunkt ikke har nogen værdi.

Der er dog hverken i de pågældende afgørelser eller i udkastet til styresignal taget stilling til hvorledes dette indvirker på opgørelsen af anskaffelsessummen for fordringen efter kursgevinstlovens § 26, stk. 2. Efter denne bestemmelsen kan anskaffelsessummen for en fordring opgøres enten som kursværdien på anskaffelsestidspunktet eller den faktiske anskaffelsessum, hvis denne er højere end kursværdien på anskaffelsestidspunktet.

Det er denne bestemmelse, som indebærer, at en kautionist har fradrag for det fulde tab på en regresfordring, der stiftes ved at kautionen bliver aktuel, da anskaffelsessummen er det faktisk indfriele beløb, mens kursværdien af fordringen på anskaffelsestidspunktet normalt er tæt på 0. Der er efter vores opfattelse ikke hjemmel til at fortolke kursgevinstlovens § 26, stk. 2, anderledes i forudbetalingssagerne end i kautionstilfældene.

3. Tab ved erstatning for svie og smerte.

Landsskatteretten har ved SKM2014.795 slået fast, at der er fradrag for det fulde tab på et krav på erstatning for svie og smerte.

Udkastet til styresignal anfører alene, at sådanne tab herefter ikke vil være fradragsberettigede, men dette synspunkt savner efter vores vurdering hjemmel i gældende lovgivning.

Spørgsmålet herom er i øvrigt ikke behandlet i nogen af de bindende svar, som udkastet henviser til.

4. Tab ved bedrageri, tyveri mv.

Med henvisning til Skatterådets afgørelser i SKM2016.136, SKM2016.137 og SKM2016.138 anfører SKAT i udkastet, at der ikke er fradrag for tab på fordringer, der er opstået ved bedrageri, tyveri mv., idet sådanne tab ikke anses for omfattet af kursgevinstloven, men anses som ikke-fradragsberettigede formuetab efter statsskattelovens § 5.

Der er efter vores opfattelse ikke hjemmel i gældende lovgivning til denne fortolkning.

Hertil kommer, at fortolkningen da også strider direkte mod den praksis, der er på området.

I SKM2010.144 og SKM 2010.148 blev en række investorer, som havde lidt tab ved bedrageri fra en tysk mæglervirksomhed (Phoenix Kapitaldienst) indrømmet fradrag for disse tab. I indstillingerne i til de ovenfor anførte Skatterådsafgørelser er det imidlertid gjort gældende, at disse afgørelser ikke kan tages til indtægt for, at der skulle indrømmes fradrag

for tab ved internetbedrageri i SKM2016.136 og SKM2016.137. Som begrundelse herfor er anført følgende

- At kreditorerne i disse sager ikke har været i begrundet god tro ved investeringen som ved Phoenix-sagerne.
- At debitor ikke er kendt, og der derfor ikke kan være nogen fordring omfattet af kursgevinstloven.

Heroverfor gøres gældende, at der ikke – hverken i de refererede afgørelse fra 2010 eller i anden praksis – ses noget grundlag for at indfortolke et krav om god tro, der skulle være opfyldt i afgørelserne fra 2010, men ikke i de foreliggende sager, der er afgjort i 2016.

Synspunktet om, at debitor skal være kendt for at der eksisterer en fordring, savner også hjemmel.

Hertil kommer, at Landsskatteretten i afgørelsen j.nr. 13-0218216 fra 2014 i en helt tilsvarende sag om internetbedrageri var nået frem til, at den bedragne person havde fradrag for det lidte tab efter kursgevinstlovens § 14.

Det er imidlertid anført i indstillingen til SKM2016.137 at denne afgørelse ikke kan tillægges betydning, da den ikke er offentliggjort med et SKM-nr.

Heroverfor gøres gældende, at der er tale om en afgørelse fra Landsskatteretten, som er offentliggjort på Landsskatterettens hjemmeside, og at der derfor er tale om en afgørelse, som kan påberåbes til støtte for, at der er etableret en praksis, hvorefter der er fradrag for tab ved internetbedrageri. SKAT's synspunkt om, at der ikke forud for afgørelserne i 2016 er etableret en praksis savner således enhver forvaltningsretlig begrundelse.

5. Erhvervsdrivendes personers tab på private fordringer

Under henvisning til Skatterådets afgørelse i SKM2016.138 anfører SKAT i udkastet til styresignal, at et tab, som en erhvervsdrivende person har på en fordring, og som ikke er fradragsberettiget som en driftsomkostning efter kursgevinstlovens § 17, jf. statsskattelovens § 6, ikke kan være fradragsberettiget efter kursgevinstlovens § 14.

Heller ikke her er der angivet hverken begrundelse eller hjemmel for synspunktet i udkastet til styresignal, og synspunktet savner da også hjemmel i gældende lovgivning.

Det er i øvrigt efter styresignalet også uklart, om SKAT mener,

- at tab erhvervsdrivende personers fordringer aldrig kan være omfattet af kursgevinstlovens § 14, herunder en erhvervsdrivende persons tab på en helt privat fordring, eller
- at det alene er fordringer, der er relateret til erhvervsvirksomheden, som ikke kan være omfattet af § 14.

Grant Thornton

Begge synspunkter savner efter vores opfattelse hjemmel i gældende lovgivning, men hvis SKAT alligevel vil gøre det første synspunkt gældende, så bør en klar hjemmel hertil anføres.

Hvis SKAT fastholder det andet synspunkt, så bør styresignalet præcisere dette og i øvrigt indeholde retningslinjer for hvorledes afgrænsningen af de pågældende tab skal foretages.

Med venlig hilsen

Grant Thornton
Statsautoriseret Revisionspartnerselskab

Karsten Gianelli
Senior Tax Manager